

MAZA®

En neuroaffektiv tilgang
til undervisning
og pædagogisk behandling

Fonden Tappernøje Dagskole

MAZA®

**En neuroaffektiv tilgang til undervisning og pædagogisk
behandling**

2. udgave, 1. oplag, 2026

© Fonden Tappernøje Dagskole

Udarbejdet af: Ann Ulvenberg

Betegnelsen “MAZA” udspringer af en idé fra Charlotte Nielsen.

Øvrigt indhold er udarbejdet af Fonden Tappernøje Dagskole.

Varemærke:

MAZA® er et varemærke tilhørende Fonden Tappernøje Dagskole.

Mærket anvendes som betegnelse for en pædagogisk metode og undervisningsmodel, udviklet og anvendt af Fonden Tappernøje Dagskole inden for undervisning, supervision og kompetenceudvikling. Registreret ved Patent- og Varemærkestyrelsen.

Ophavsret:

Alle rettigheder forbeholdes. Tekst, billeder og uddrag må ikke gengives, distribueres eller anvendes i undervisningssammenhæng uden forudgående skriftlig tilladelse fra udgiver.

Forsidefoto:

AI genereret billede, ChatGPT oktober 2025

Udgivet af:

Fonden Tappernøje Dagskole

Hovedvejen 18A, 4733 Tappernøje

www.ftds.dk

ISBN 97887-976691-0-5

Forord

På Fonden Tappernøje Dagskole møder vi børn og unge, der hver dag navigerer i komplekse følelsesmæssige, sociale og kognitive landskaber. For os handler pædagogik og behandling ikke blot om at undervise eller regulere adfærd, men om at forstå det menneske, der er bag reaktionen.

MAZA® er vores fælles sprog for den forståelse. Metoden bygger på en neuroaffektiv tilgang og sætter ord på den praksis, der præger vores hverdag: hvordan vi spejler, støtter, udfordrer og regulerer med respekt for barnets nervesystem, udviklingstrin og relationelle erfaringer.

MAZA® er ikke en manual, men en måde at være i relation på. Et pejlemærke for, hvordan vi som professionelle kan skabe udvikling gennem tryghed, resonans og tydelighed.

Dette kompendium samler den viden og de erfaringer, vi arbejder ud fra, og giver et indblik i, hvordan vi i Fonden Tappernøje Dagskole forener teori, praksis og relation. Det beskriver den neuroaffektive forståelsesramme, de fire grundelementer i MAZA® og eksempler fra hverdagen, hvor metoden kommer til udtryk.

Formålet er at skabe et fælles sprog og en fælles forståelse af det faglige fundament, der bærer skolens kultur, samarbejde og udvikling, både internt og eksternt i mødet med hjem, opholdssteder, psykologer og kommunale fagpersoner.

Fonden Tappernøje Dagskole
2026

Indholdsfortegnelse

Indledning – MAZA® som fagligt og værdimæssigt fundament	
MAZA® – En neuroaffektiv tilgang	6
MAZA® som faglig position	7
Kompendiets anvendelse og begrebsafklaring	8
Vores målgruppe – børn og unge i udvikling og forandring	8
Fonden Tappernøje Dagskole – historie og værdigrundlag	11
 Den neuroaffektive forståelsesramme	14
Afstemning, mentalisering og regulering i praksis	14
Barnets udviklingsniveauer – følelsesmæssig modenhed og læring	15
Afstemning, fejlafstemning og genafstemning	17
 MAZA®s fire grundelementer	19
Markeret spejling	20
Asymmetrisk relation	22
Zonen for nærmeste udvikling	24
Arousal regulering	26
 MAZA® i hverdagen – når teori bliver praksis	29
MAZA® i undervisningen – læring i relation	30
MAZA® i samarbejdet – mellem hjem, skole og tværfaglige partnere	31

MAZA® som fælles sprog, kultur og organisationsforståelse	
Faglig forankring – MAZA® som organisatorisk drivkraft.....	34
Supervision, refleksion og vidensdeling	35
 Afslutning – MAZA® som helhedsorienteret tilgang	 36
 Kilder og litteratur	 38
Den teoretiske forankring	38
Den praktiske forankring	39
Litteraturliste	40
 Bilag	
Teoretiske tematiske koblinger, MAZA®s begreber og faglige rødder	 43
Oversigt over MAZA®s fire elementer	47

Indledning – MAZA® som fagligt og værdimæssigt fundament

MAZA® – En neuroaffektiv tilgang

MAZA® er Fonden Tappernøje Dagskoles pædagogiske og behandlingsmæssige metode, udviklet med afsæt i den neuroaffektive forståelsesramme.

Metoden er vokset ud af mange års erfaring med børn og unge med komplekse udviklingsbehov, hvor der har været behov for et fælles fagligt ståsted, som kan samle teori, praksis og relationel forståelse.

MAZA® beskriver de fire grundprincipper: markeret spejling, asymmetrisk relation, zonen for nærmeste udvikling og arousalregulering og viser, hvordan de omsættes i praksis i undervisning, behandling og samarbejde.

Tilsammen danner de et fælles sprog og en kultur, hvor arbejdet med børn og unge altid tager udgangspunkt i relationen og i forståelsen af den enkeltes følelsesmæssige og udviklingsmæssige forudsætninger.

MAZA® er dermed både en teoretisk og praktisk forståelsesramme, som forener neuroaffektiv viden om hjernens udvikling med en konkret pædagogisk tilgang til relationsarbejde.

Det er en tilgang, der ser barnet i sin helhed og arbejder med udvikling gennem nærvær, afstemning og ansvarlig voksenkontakt.

MAZA® som faglig position

MAZA® er udviklet som en samlet forståelsesramme, der integrerer neuroaffektiv udviklingspsykologi, tilknytnings- og relationspsykologi samt udviklings- og læringsteori i en praksisnær pædagogisk og behandlingsmæssig tilgang.

Tilgangen bygger på den grundlæggende forståelse, at udvikling sker i regulerede relationer, og at barnets mulighed for læring, trivsel og deltagelse er afhængig af den voksnes evne til at skabe kontakt, afstemme og regulere.

MAZA® adskiller sig ved ikke at forstå teori som noget, der anvendes oven på praksis, men som noget, der omsættes direkte i den professionelles måde at være i relation på. De fire grundelementer – markeret spejling, afstemt asymmetri, zonen for nærmeste udvikling og arousalregulering – udgør tilsammen en integreret praksisramme, hvor relation, affekt og læring er uløseligt forbundet.

I MAZA® forstås den voksne som den ansvarsbærende og regulerende part i relationen. Det betyder, at krav, struktur og forventninger altid afstemmes i forhold til barnets aktuelle udviklingsniveau og reguleringskapacitet – ikke dets alder.

MAZA® er dermed både et fagligt sprog, en relationel praksis og et organisatorisk fundament, som danner rammen for arbejdet med børn og unge på Fonden Tappernøje Dagskole.

Kompendiets anvendelse og begrebsafklaring

Kompendiet er udarbejdet som et fagligt fundament for Fonden Tappernøje Dagskoles personale og som et indblik i den tilgang, der præger skolens pædagogiske kultur og samarbejde med børn, unge og deres netværk.

I kompendiets indledning og beskrivelse af Fonden Tappernøje Dagskoles historik anvendes betegnelsen *medarbejderen* for at understrege den faglige og organisatoriske rolle i skolens arbejde.

I resten af teksten benyttes betegnelsen *den voksne* som et gennemgående begreb. Det dækker over den professionelle, som står i den direkte relation til barnet eller eleven.

Når vi skriver den voksne, handler det ikke om alder, men om det relationelle ansvar. *Den voksne* er den, der bærer og regulerer relationen, så barnet kan udvikle sig trygt og i kontakt.

Vores målgruppe – børn og unge i udvikling og forandring

Fonden Tappernøje Dagskole er et behandling- og specialundervisningstilbud for børn og unge fra 0. til 10. klasse, som har behov for et mindre, overskueligt og trygt læringsmiljø. Fælles for eleverne er, at de har brug for en særlig pædagogisk tilgang, hvor relationen mellem elev og voksen er det bærende fundament for læring, udvikling og trivsel.

Eleverne kan have vanskeligheder inden for det følelsesmæssige, sociale eller kognitive område, fx som følge af belastende livsomstændigheder, tilknytningsforstyrrelser, ADHD, autisme, angst eller adfærdsforstyrrelser. For nogle elever er vanskelighederne udredt og diagnosticeret, for andre viser de sig som reaktionsmønstre, der kræver særlig forståelse og støtte. Eleverne støttes i at forstå egen og andres adfærd som udtryk for indre tilstande, idet de ofte ikke selv kan forstå disse.

Fælles for målgruppen er et behov for tryghed, tydelighed og forudsigelighed, kombineret med voksne, der kan tage ansvaret for reguleringen af relationen og skabe en oplevelse af mening og sammenhæng. Undervisning og behandling tænkes derfor altid sammen som ét samlet forløb, hvor det didaktiske, pædagogiske og det terapeutiske supplerer hinanden og gensidigt forstærker udviklingen.

Arbejdet på Fonden Tappernøje Dagskole bygger på en neuroaffektiv forståelse af udvikling, hvor elevens følelsesmæssige og arousalmæssige tilstande ses som udgangspunktet for læring.

Det betyder, at vi tilpasser krav, struktur og forventninger til barnets aktuelle ressourcer og møder eleven med markering, afstemning og respekt for det udviklingsniveau, han eller hun befinder sig på. Den voksne tilpasser sig således ikke alene ud fra niveau, men ud fra en løbende forståelse af, hvad der er på spil i barnet.

Skolen samarbejder tæt med hjem, opholdssteder, sagsbehandlere og andre tværfaglige partnere, så indsatsen omkring den enkelte elev bliver helhedsorienteret og sammenhængende.

Hjemmene betragtes som en aktiv del af skolens arbejde, og samarbejdet bygger på dialog, tillid og gensidig respekt.

Vi anerkender, at hjem og omsorgspersoner besidder en unik viden om barnet, som er afgørende for, at indsatsen omkring eleven bliver helhedsorienteret og meningsfuld.

Derfor lægger vi vægt på et samarbejde, hvor hjemmet oplever sig hørt, inddraget og trygt i skolens rammer, også i de situationer, hvor hverdagen er præget af udfordringer. Ved at skabe kontinuerlig og åben kommunikation mellem skole og hjem styrkes barnets oplevelse af sammenhæng og støtte på tværs af arenaer.

Fonden Tappernøje Dagskoles målgruppe favner dermed børn og unge, som har brug for et sted, hvor de kan finde ro, blive mødt i deres følelsesmæssige verden og gradvist genvinde troen på, at læring og udvikling er muligt.

*“Når vi møder barnet i dets oplevelse,
skaber vi grundlaget for udvikling.
Relationen bærer det,
som barnet endnu ikke selv kan.”*

Fonden Tappernøje Dagskole – historie og værdigrundlag

Fonden Tappernøje Dagskole blev etableret i 2000 som et tilbud til børn og unge, der havde brug for særlige rammer, tryghed og målrettet støtte for at kunne udvikle sig fagligt, personligt og socialt. Skolen blev grundlagt ud fra et ønske om at skabe et sted, hvor børn med særlige behov kunne mødes med forståelse, respekt og faglig indsigt, og hvor læring og behandling blev tænkt sammen som to sider af samme sag.

Skolen har udviklet sig fra at være et mindre dagbehandlingstilbud til at blive en veldrevet og højt specialiseret institution med et tydeligt værdigrundlag og en stærk faglig profil. Selvom rammerne har ændret sig, er skolens grundidé den samme: at skabe udvikling gennem relationer og at se hvert barn som et helt menneske med potentiale og ret til at blive mødt med nysgerrighed og tillid.

Fonden Tappernøje Dagskole er organiseret som en selvejende institution med en professionel bestyrelse, der understøtter skolens strategiske, pædagogiske og organisatoriske udvikling. Ledelsen arbejder sammen med bestyrelsen om at sikre, at skolens værdier og retning forbliver tydelige, og at udviklingen af tilbuddet altid tager udgangspunkt i elevernes behov og den nyeste viden inden for specialpædagogik og neuroaffektiv udviklingspsykologi.

I takt med en stigende indsigt i de forskellige udviklingsveje og behov, børn og unge kan have, er Fonden Tappernøje Dagskole vokset og har udviklet nye afdelinger.

Denne udvikling er opstået som en naturlig forlængelse af praksis, båret af erfaringer fra hverdagen og et vedvarende ønske om at kunne møde flere børn og unge på en måde, der giver mening for dem.

Med afsæt i det fælles faglige fundament i MAZA® og den neuroaffektive forståelsesramme er der gradvist blevet etableret differentierede tilbud, som kan favne variationen i målgruppens behov, uden at miste det fælles ståsted.

Guldborgsund Dagskole er etableret som en udvidelse af dette arbejde og repræsenterer en videreførelse af fondens værdigrundlag i en ny geografisk og organisatorisk sammenhæng. Her arbejdes der med samme faglige afsæt og relationelle tilgang, hvor struktur, forudsigelighed og tydelig voksenkontakt danner rammen om elevernes mulighed for udvikling både fagligt, personligt og socialt.

Koblingen er udviklet som en indsats for børn med omfattende skolefravær og komplekse belastnings- og neuropsykiatriske vanskeligheder. Her begynder arbejdet ofte i barnets nære rammer, hvor relationen kan etableres i tryghed og med respekt for barnets tempo. Gennem en nænsom og relationsbåret tilgang skabes der mulighed for, at barnet gradvist kan genopbygge tillid, deltagelse og tro på egen formåen.

Pejlingen er opstået som et tilbud til unge, der har mistet retning i deres skole- og livsforløb. Her er fokus på at skabe rum for, at retning kan udvikle sig indefra gennem relation, stabilitet og meningsfulde processer. Forløbene tilrettelægges individuelt og udvikles i takt med den unges muligheder for deltagelse, kontakt og bevægelse i eget liv.

Fælles for udviklingen af afdelingerne er, at de udspringer af den samme grundforståelse: at udvikling sker i relationer, og at børn og unge må mødes dér, hvor de er – følelsesmæssigt, socialt og udviklingsmæssigt. Afdelingerne repræsenterer dermed ikke forskellige retninger, men forskellige indgange til den samme faglige kerne.

På den måde afspejler Fonden Tappernøje Dagskoles udvikling en kontinuerlig bevægelse mod større differentiering, samtidig med at det fælles værdigrundlag og den relationelle tilgang fastholdes som det bærende fundament.

Skolen har i dag en bred faglig sammensætning af medarbejdere, der repræsenterer både pædagogiske, terapeutiske og undervisningsmæssige kompetencer.

Det giver mulighed for et tværfagligt samarbejde, hvor den enkelte elev mødes med helhed og kontinuitet, og hvor relationen mellem elev og voksen altid er det bærende fundament.

Fonden Tappernøje Dagskole er således ikke kun et sted for læring, men et udviklingsrum, hvor elever, hjem og professionelle sammen skaber bevægelse og mening.

Det er i dette fællesskab, MAZA® har fået sin form og sit liv, som et udtryk for den kultur, der gennem årtier har kendetegnet skolens arbejde: nærvær, faglighed og troen på, at alle børn kan udvikle sig, når de bliver mødt med forståelse og tydelighed.

Den neuroaffektive forståelsesramme – teori i mødet med praksis

MAZA® hviler på et neuroaffektivt grundlag, hvor forståelsen af menneskets udvikling ses som et samspil mellem hjernens følelsesmæssige, kropslige og relationelle systemer. Vores tilgang bygger på viden om, at børn og unge udvikler sig gennem regulerede relationer, ikke gennem instruktion alene.

I praksis betyder det, at vi altid begynder med relationen og nervesystemet, før vi forventer læring eller selvregulering. Følelsesmæssig tryghed og affektiv afstemning er forudsætninger for udvikling, ikke et resultat af den.

Den neuroaffektive forståelsesramme giver os tre centrale pejlemærker:

- Vi møder eleverne dér, hvor de udviklingsmæssigt befinder sig, ikke kun hvor de aldersmæssigt er.
- Vi bruger vores egen affekt og tilstedeværelse som det primære pædagogiske redskab.
- Vi forstår adfærd som kommunikation om indre tilstande, ikke som modstand eller manipulation.

Afstemning, mentalisering og regulering i praksis

Affektiv afstemning er evnen til at registrere og genspejle barnets følelsesmæssige tilstand; ikke ved at kopiere følelsen, men ved at markere, at vi har forstået den.

Når den voksne er afstemt, formidler han eller hun både “jeg ser dig” og “jeg bliver stående”.

Afstemningen skaber grundlag for regulering, fordi barnet mærker, at den voksne kan rumme dets følelsesmæssige intensitet uden at blive opslugt af den.

Mentalisering handler om, at den voksne i relationen er nysgerrig på at forstå egne og andres handlinger som meningsfulde udtryk for følelser, tanker og intentioner og lader denne forståelse guide sin måde at være, handle og reagere på i mødet med eleven.

Når vi mentaliserer i praksis, arbejder vi med at fastholde et nysgerrigt blik på barnets indre verden, især når barnet selv har svært ved at forstå, hvad der sker i det.

Den mentaliserende voksen søger ikke forklaringer, men forståelse, og kan dermed bevare kontakten i situationer, hvor barnet reagerer med afmagt, frustration eller tilbagetrækning.

Regulering i praksis opstår i samspillet mellem barnets nervesystem og den voksnes tilstedeværelse.

Vi taler om co-regulering: at den voksne midlertidigt låner sit nervesystem til barnet. Gennem kropssprog, stemmeføring, rytme og mimik formidler den voksne ro og stabilitet, som barnet kan "smittes af". Over tid bliver dette til selvregulering – evnen til gradvist at kunne genskabe ro og balance på egen hånd.

Barnets udviklingsniveauer – følelsesmæssig modenhed og læring

Den neuroaffektive forståelsesramme beskriver menneskets udvikling som opbygget i tre niveauer: det sansende, det følende og det tænkende system.

Disse niveauer udvikles i takt med, at barnet får erfaringer med regulerede relationer og danner grundlag for både følelsesmæssig og kognitiv udvikling.

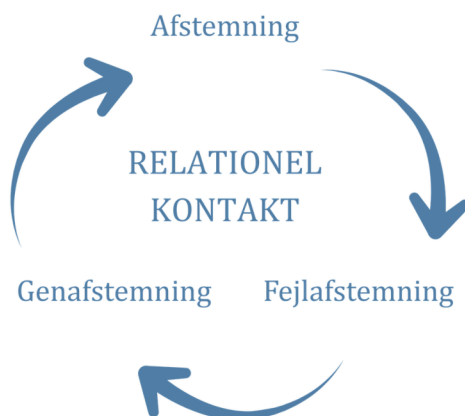
- *Det sansende niveau* handler om basal tryghed og kropslig forankring. Her har barnet brug for ro, forudsigelighed og kropslig kontakt for at føle sig trygt.
- *Det følende niveau* handler om relation og affekt. Her lærer barnet at spejle følelser, forstå stemninger og reagere på andres signaler.
- *Det tænkende niveau* handler om refleksion og forståelse. Her kan barnet begynde at sætte ord på følelser, forstå årsag og virkning og tage perspektiv.

Den pædagogiske opgave består i at møde barnet på det niveau, hvor det aktuelt befinder sig og hjælpe det til gradvist at bevæge sig op gennem systemerne.

Derfor er undervisning og behandling på Fonden Tappernøje Dagskole altid forbundet med den voksnes evne til at aflæse, regulere og støtte barnets følelsesmæssige tilstand.

Når vi forstår, hvor barnet er i sit nervesystem, kan vi møde det på en måde, der giver mening og skabe udvikling gennem relation, tryghed og afstemning.

Afstemning, fejlafstemning og genafstemning

Afstemning er kernen i det relationelle samspil mellem barn og voksen. I en neuroaffektiv forståelsesramme beskrives afstemning som den proces, hvor den voksne regulerer sig selv og tilpasser sine affektive udtryk (stemmeføring, mimik, rytme og tempo) til barnets følelsesmæssige tilstand. Gennem denne afstemning bliver barnet mødt på sit udviklingsniveau og oplever sig set, forstået og beroliget.

Men ingen relation er perfekt afstemt. Fejlafstemning er et uundgåeligt og nødvendigt element i al udvikling. Når barnet oplever, at den voksne ikke forstår dets signaler, opstår et lille brud i kontakten; en mikroskopisk oplevelse af uoverensstemmelse. Det afgørende er, hvad der sker derefter: genafstemningen.

Genafstemning handler om at genetablere kontakten, når den har været brudt. Det sker, når den voksne tager ansvar for bruddet, anerkender barnets oplevelse og reparerer relationen, følelsesmæssigt og kropsligt.

På den måde lærer barnet, at relationer kan tåle misforståelser, og at kontakt kan genoprettes. Det er i disse processer, at barnets evne til selvregulering og mentalisering gradvist udvikles.

I MAZA®-praksis betyder det, at vi som voksne ikke tilstræber fejlfrihed, men forbundethed. Vi bruger vores markering, tempo og affektbevidsthed til at skabe resonans, også når samspillet kortvarigt brydes. Den voksne skal kunne mærke, når afstemningen glipper, og turde træde frem som den regulerende part.

Eksempler:

- En elev trækker sig pludseligt fra fællesskabet, og den voksne overser det i første omgang. Da eleven reagerer med vrede, siger den voksne: "Jeg lagde ikke mærke til, at du havde brug for en pause før. Det må have været svært, at jeg ikke så det." Her sker genafstemningen gennem anerkendelse og affektiv kontakt.
- En elev misforstår en besked og føler sig irettesat. Den voksne sætter sig ned, får øjenkontakt og siger roligt: "Det var ikke meningen, jeg ville skælde ud. Jeg tror, vi lige fik talt forbi hinanden." Den voksne genskaber følelsesmæssig tryghed og hjælper eleven med at regulere sig igen.

Afstemning, fejlafstemning og genafstemning er dermed ikke kun interpersonelle fænomener. De er udviklingsbærende mekanismer, der skaber nye forbindelser i hjernen. Det er i rytmen af kontakt, brud og reparation, at barnet opbygger tillid, robusthed og evnen til at indgå i relationer, der kan bære både nærhed og konflikt.

MAZA®s fire grundelementer

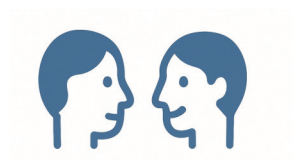
MAZA® består af fire grundelementer, som tilsammen udgør en helhedsorienteret forståelse af, hvordan børn og unge udvikler sig i samspil med regulerede, nærværende voksne.

De fire elementer er:

- Markeret spejling
- Asymmetrisk relation
- Zonen for nærmeste udvikling
- Arousalregulering

Hvert element repræsenterer et aspekt af det relationelle arbejde og skal forstås som dele af en samlet proces – ikke som adskilte teknikker. De anvendes gennem en vedvarende opmærksomhed på elevens indre tilstande.

Markeret spejling

Markeret spejling

Markeret spejling handler om at vise barnet, at vi ser og forstår dets følelsesmæssige tilstand, uden selv at blive fanget af følelsen. Når vi spejler markeret, gør vi følelsen genkendelig og håndterbar for barnet.

Vi giver følelsen form og mening, så barnet gradvist lærer at skelne mellem “min følelse” og “den voksnes forståelse af min følelse”. Markeret spejling skaber kontakt og regulering, fordi den voksne kommunikerer både empati og stabilitet.

Det kræver, at vi som professionelle kan aflæse barnet og omsætte det til et præcist følelsesmæssigt udtryk, hverken overdrevet eller neutralt.

Eksempler:

En elev smækker med døren og råber, fordi eleven ikke vil lave en opgave. Den voksne siger roligt: “Jeg kan se, det blev alt for meget lige nu. Jeg hjælper dig med at finde ro, før vi fortsætter.” Barnet mærker, at følelsen er set og forstået, uden at den voksne mister overblikket.

En elev bliver stille og trækker sig under en samtale. Den voksne spejler med rolig stemme: “Jeg får en fornemmelse af, at du bliver lidt usikker lige nu. Jeg bliver her, så vi kan finde ud af det sammen.” Det markerede sprog og den rolige tilstedeværelse gør det muligt for barnet at blive i relationen.

En elev kaster sig i stolen og siger: “Det hele er bare dumt!” Den voksne svarer ikke med et spørgsmål (“Hvorfor synes du det?”), men med et udsagn: “Jeg kan høre, det føles helt håbløst lige nu.” Denne form for markeret spejling hjælper eleven med at mærke, at følelsen bliver forstået og båret – uden at blive overtaget.

Når vi sætter ord på barnets oplevelse i et roligt og tydeligt udsagn, viser vi både empati, afstemning og ansvar.

Det gør følelsen mere håndterbar for barnet og genopretter kontakten, så relationen igen kan være den regulerende ramme.

Markeret spejling skaber kontakt og forståelse, før ord og handlinger får betydning. Når den voksne hjælper barnet med at se og sætte ord på det, der mærkes, udvides barnets følelsesmæssige register og evne til selvrefleksion.

Det er i denne gensidige afstemning, at resonans opstår, og hvor relationen bliver det sted, barnet kan finde sig selv i mødet med en nærværende voksen.

Asymmetrisk relation

Asymmetrisk relation

Den asymmetriske relation betyder, at forholdet mellem barn og voksen er ligeværdigt, men ikke ligestillet.

Det er altid den voksne, der bærer ansvaret for relationens kvalitet, retning og regulering. Den voksne er den trygge base, ikke en modpart i barnets følelsesmæssige reaktioner.

I praksis handler asymmetri om at bruge sin autoritet omsorgsfuldt og tydeligt. Den voksne har ansvar for relationen og skal kunne bevare roen, også når barnet ikke kan.

Når vi tager ansvaret for relationen, aflaster vi barnet for en opgave, det endnu ikke kan løfte selv.

Eksempler:

En elev nægter at følge en instruktion og bliver vred, mens læreren forbliver rolig og siger: "Jeg kan godt høre, at du ikke har lyst lige nu. Det er mit ansvar at hjælpe dig videre, så vi finder en måde, du kan være med på". Barnet mærker, at den voksne ikke trækker sig, men heller ikke bliver fanget i konflikten.

En elev afviser kontakt med et vredt “Lad mig være!”. Den voksne svarer roligt: “Jeg giver dig lidt plads, men jeg er lige her, når du er klar.”

Det signalerer både respekt og tilgængelighed; to grundpiller i den asymmetriske relation.

En elev siger til den voksne: “Du bestemmer ikke over mig!”

Den voksne svarer stille: “Jeg bestemmer faktisk lidt, men mest fordi det er mit job at passe på, at du ikke bliver alene med alt det svære.”

Det bevarer asymmetrien og signalerer tryk ledelse uden at udøve magt.

Når den voksne tager lederskabet for relationen, giver det barnet mulighed for at læne sig ind i tryghed og forudsigelighed.

Det kræver både tydelighed og varme, at vi tør stå fast, også når barnet protesterer, samtidig med at vi forbliver følelsesmæssigt tilgængelige.

I MAZA® forstås denne asymmetri som en forudsætning for udvikling: barnet kan kun bevæge sig fremad, når den voksne holder rammen, reguleringen og retningen med stabilitet og omsorg. Når den voksne tager lederskab for kontakten og samtidig bevarer respekt for barnets perspektiv, opstår der en tryk og udviklingsfremmende ramme.

Relationen bliver et sted, hvor barnet kan læne sig ind, uden at miste sig selv, og hvor den voksne viser vejen med tydelighed, tålmodighed og autenticitet.

Zonen for nærmeste udvikling (ZNU)

Zonen for nærmeste udvikling (ZNU) beskriver det område, hvor barnet kan udvikle sig med støtte, dér, hvor noget er udfordrende, men ikke uopnåeligt.

Når vi arbejder i ZNU, skaber vi læring og udvikling gennem doserede udfordringer, tilpasset barnets aktuelle ressourcer og reguleringstilstand.

Arbejdet i zonen kræver, at vi kan aflæse barnets arousalniveau, samt elevens ressourcer den pågældende dag og justere kravene. For små udfordringer skaber stagnation; for store skaber kaos og afmagt. Det er den voksnes evne til at dosere og støtte, der gør forskellen.

Eksempler:

En elev bliver frustreret over et regnestykke. Den voksne siger: “Jeg kan se, det er svært lige nu. Vi tager ét trin ad gangen. Du starter med første del, og jeg hjælper dig med resten.”

Barnet oplever at kunne lykkes inden for en tryk ramme.

En elev har svært ved at tale om noget svært. Den voksne siger:
“Vi behøver ikke tale om det hele i dag, måske bare om, hvordan du havde det i morges?”

Ved at holde fokus på et overskueligt felt forbliver eleven i kontakt og udvikling, fremfor at lukke ned.

En elev, der normalt kan deltage i gruppearbejde, har haft en konflikt i pausen. I dag er den nærmeste udviklingszone måske blot at kunne sidde i rummet med gruppen og lytte. Når eleven igen er i ro, kan udfordringen gradvist øges.

At arbejde i zonen kræver fornemmelse for både timing og relation. Den voksne må kunne mærke, hvornår barnet er klar til at tage næste skridt, og hvornår det har brug for støtte eller ro.

Når afstemningen lykkes, oplever barnet sig både trygt og udfordret på en måde, der vækker nysgerrighed og lyst til læring.

Udvikling sker her, i mellemrummet mellem det kendte og det mulige, båret af nærvær, tydelighed og respekt for barnets tempo.

Arousal regulering

Arousal- regulering

Arousalregulering handler om at støtte eleven i at finde og fastholde en passende vågenheds- og spændingstilstand, hvor læring og samspil kan finde sted.

Når barnets nervesystem er i balance, kan det tage imod kontakt, udfordringer og læring, men hvis spændingsniveauet bliver for højt eller for lavt, lukker systemet ned.

Regulering kræver, at vi som voksne først kan regulere os selv, før vi forsøger at regulere barnet. Vores stemme, mimik, rytme og tempo fungerer som spejl for barnets nervesystem og bliver i sig selv et redskab til at skabe ro og forudsigelighed.

Arousalregulering sker både gennem affektiv afstemning (stemning, mimik, rytme) og konkrete strategier som pauser, bevægelse, struktur og tydelig forudsigelighed. Målet er gradvist at udvikle barnets evne til selvregulering, men vejen dertil går altid gennem co-regulering, den fælles regulering, hvor barnet “låner” den voksnes ro.

Eksempler:

En elev sidder uroligt og bliver frustreret over en opgave. Den voksne går tættere på, sænker stemmen og siger: "Lad os lige tage en dyb indånding, inden vi kigger på det igen."

Den voksnes ro, rytme og stemmeføring hjælper eleven til at genfinde balance og genoptage opgaven med et reguleret nervesystem.

En elev begynder at spænde i kroppen og se væk, da samtalen nærmer sig noget sårbart. Den voksne lægger roligt en hånd på elevens skulder og siger: "Vi kan tage en kort pause. Du kan gå udenfor og trække frisk luft, så snakker vi videre bagefter."

Her bliver reguleringen både kropslig og relationel. Eleven får hjælp til at finde ro uden at føle sig afvist.

I begge situationer er formålet at hjælpe eleven tilbage til et niveau, hvor nervesystemet igen er modtageligt for læring og kontakt.

Arousalregulering er dermed en forudsætning for alt andet pædagogisk og terapeutisk arbejde. Det er her, tryghed, nærvær og udvikling begynder.

Arousalregulering minder os om, at læring altid begynder i kroppen. Når den voksne kan genkende og regulere barnets tilstand, og samtidig bevare sin egen ro, skabes der et fælles felt af tryghed, hvor nervesystemet falder til ro, og udvikling kan ske.

Relationen bliver her mere end støtte; den bliver et sted, hvor barnet gradvist lærer at mærke sig selv, forstå sine reaktioner og finde balance i samspil med andre.

De fire elementer i MAZA® udgør tilsammen en helhed, hvor hvert begreb understøtter de andre.

Markeret spejling skaber kontakt og forståelse. Den asymmetriske relation giver retning og ansvar. Zonen for nærmeste udvikling åbner for læring gennem doserede udfordringer. Og arousalregulering sikrer, at barnet kan være i ro og kontakt, mens det udvikler sig.

Når disse elementer forenes i praksis, opstår den egentlige styrke ved MAZA®: et fælles sprog for, hvordan relationen mellem barn og voksen bliver både ramme, redskab og udviklingsvej.

Det er her, MAZA® bliver levende, i hverdagens møder, hvor teori omsættes til handling og kontakt bliver grundlaget for læring.

*“Når relationen bærer, kan barnet udvikle sig.
Når vi forstår barnet indefra,
kan vi støtte det udefra.”*

MAZA® i hverdagen – fra teori bliver praksis

MAZA® er ikke et program, man følger punkt for punkt. Det er et fælles fagligt sprog og en forståelsesramme, som hjælper os med at se, forstå og handle kvalificeret i mødet med barnet. MAZA® sætter retning for vores pædagogiske tænkning og skaber en fælles refleksiv praksis, hvor vi hele tiden undersøger, hvad der sker i samspillet, og hvordan vi bedst kan støtte barnets udvikling og trivsel.

At arbejde MAZA®-baseret i hverdagen betyder, at vi som professionelle konstant bevæger os mellem teori, sansning og refleksion. Vi mærker barnets følelsesmæssige tilstand, aflæser kropslige signaler, stemninger og arousalniveau og kobler det til vores neuroaffektive forståelse af, hvad der er på spil i hjernen og nervesystemet.

Ud fra den forståelse handler vi tydeligt og roligt, markant, men reguleret. Vi tager ansvar for relationen, afstemmer os følelsesmæssigt og støtter barnet i at finde tilbage til ro, kontakt og læringsparathed.

I praksis bliver MAZA® dermed et fagligt kompas, ikke en manual, men en levende tilgang, der hjælper os med at fastholde en fælles retning, også når situationen er kompleks eller følelsesmæssigt krævende.

MAZA® giver os mulighed for at forstå, hvad barnet viser os, og til at justere vores egen tilstedeværelse, stemme, rytme og tone, så vi kan skabe relationer med resonans.

Når MAZA® bliver en del af vores fælles kultur, bliver det også en måde at mentalisere sammen, både kollegialt og tværfagligt.

Vi får et fælles sprog for at tale om, hvordan vi påvirkes, hvordan vi påvirker barnet, og hvordan vi bruger os selv som det vigtigste pædagogiske redskab.

Når vi arbejder MAZA®-baseret, bliver relationen både vores udgangspunkt og vores pejlemærke. Det er her, læring og udvikling får liv.

MAZA® i undervisningen

I undervisningen arbejder vi med, at læring kræver regulering. Det betyder, at vores didaktik tager højde for elevens følelsesmæssige tilstand, lige så meget som for faglige mål.

Vi bruger MAZA® til at skabe forudsigelighed, rytme og relationel støtte, så eleven kan bevæge sig fra uro til koncentration og derfra til faglig deltagelse.

Eksempel:

En elev sidder ved bordet, men virker ukoncentreret og træt. Den voksne sætter sig roligt tættere på og siger: "Jeg kan se, du har svært ved at komme i gang. Lad os starte med bare ét spørgsmål." Her kombineres markering, asymmetri og tilpasning til zonen for nærmeste udvikling.

En elev bliver frustreret over en skriveopgave og skubber bogen væk. Den voksne sætter sig i øjenhøjde og siger roligt: ”Jeg kan se, det blev for meget lige nu. Vi tager en kort pause, og så prøver vi sammen bagefter.” Efter pausen vender de tilbage, og den voksne læser den første sætning højt, mens eleven følger med og derefter fortsætter selv.

Her bruges affektiv afstemning, arousalregulering og gradueret støtte til at genskabe kontakt og motivation for læring.

En elev mister fokus under en læseøvelse. Den voksne foreslår en fælles rytme: ”Lad os læse hver vores linje. Jeg starter.” Den fælles aktivitet genskaber kontakt og energi, og eleven kan gradvist overtage læsningen selv.

Her bruges spejling, rytme og co-regulering som læringsstøtte.

Når undervisningen tager udgangspunkt i MAZA®, bliver læring en relationel proces. Barnet støttes i at finde balancen mellem tryghed, nysgerrighed og udfordring, og undervisningen bliver et sted, hvor følelsesmæssig og faglig udvikling går hånd i hånd.

MAZA® i samarbejdet med hjem og tværfaglige partnere

MAZA® giver også et fælles sprog i samarbejdet med hjem, opholdssteder og andre fagprofessionelle.

Når vi beskriver elevernes reaktioner ud fra MAZA®s begreber, flytter vi fokus fra adfærd til forståelse. Det styrker den tværfaglige dialog og gør indsatsen mere præcis.

Eksempler:

- I stedet for at sige “Hun nægter at deltage”, kan vi sige: “Hun bliver overvældet og har brug for en voksenregulering, før hun kan deltage igen.”
Det ændrer forståelsen fra ulydighed til reguleringsbehov.
- I stedet for “Han manipulerer for at få opmærksomhed”, kan vi sige: “Han søger kontakt, men mangler strategier til at gøre det på en tydelig og tryk måde.”
Her bliver adfærden forstået som et udtryk for utryghed frem for kontrol.
- I stedet for “Han kan ikke koncentrere sig”, kan vi sige: “Hans arousalniveau er for højt til læring lige nu. Han har brug for støtte til at finde ro, før vi stiller krav.”
Det giver et fælles fagligt grundlag for at justere krav og rammer i stedet for at bebrejde barnet.
- I stedet for “Hun reagerer voldsomt uden grund”, kan vi sige: “Hun bliver hurtigt følelsesmæssigt aktiveret, og kroppen reagerer hurtigt, end hun kan nå at tænke.”
Det skaber forståelse for, at følelsesregulering skal trænes gennem trykke, afstemte voksne og ikke forventes spontant.

Sådanne beskrivelser hjælper både forældre og samarbejdspartnere til at se barnets reaktioner som meningsfulde signaler, og ikke som modstand. Når vi bruger MAZA® som fælles sprog i samarbejdet, skaber vi en helhedsorienteret indsats, hvor alle omkring barnet arbejder ud fra samme forståelse af udvikling og regulering. Det giver kontinuitet, tillid og sammenhæng i barnets hverdag – på tværs af skole, hjem og behandlingskontekster.

“MAZA® er ikke en manual, men et fælles fagligt sprog, hvor vi forstår barnets reaktioner som meningsfulde signaler og møder dem med afstemt nærvær, så udvikling kan finde sted i relationen.”

MAZA® som fælles sprog, kultur og organisationsforståelse

Faglig forankring – MAZA® som organisatorisk drivkraft

MAZA® er mere end en metode. Det er en kultur, et værdigrundlag og en måde at være sammen på.

Når vi som medarbejdere bruger MAZA® som fælles sprog, bliver det ikke blot et redskab, men en del af vores professionelle identitet.

Det bliver en måde at tænke, føle og handle på, som skaber sammenhæng på tværs af roller, situationer og relationer, fra undervisningen i klassen til samtalen i personalerummet og mødet med forældre og samarbejdspartnere.

MAZA® forbinder det personlige, det faglige og det organisatoriske:

- det personlige, fordi vi som voksne hele tiden arbejder med vores egen mentaliseringsevne, afstemning og arousalregulering, så vi kan møde barnet på dets udviklingsniveau;
- det faglige, fordi vi trækker på viden om hjernens udvikling, følelsesmæssig regulering og relationel kontakt;
- og det organisatoriske, fordi vi i fællesskab skaber rammer og strukturer, hvor MAZA® kan leves i hverdagen og ikke som et projekt, men som en del af vores kultur.

Når vi forankrer MAZA® i vores måde at arbejde og tænke på, skaber vi forudsigelighed, tryghed og mening, både for børnene og for de voksne omkring dem. Det betyder, at vores handlinger altid kan kobles tilbage til et fælles sprog og et fælles værdigrundlag: Vi ved, hvorfor vi gør, som vi gør, og vi kan tale om det på tværs af fagligheder.

Supervision, refleksion og vidensdeling

I Fonden Tappernøje Dagskole arbejder vi løbende med at forankre MAZA® gennem:

- Fælles supervision og faglig refleksion
- Intern kompetenceudvikling og efteruddannelse
- Dokumentation og vidensdeling i samarbejde med hjem og eksterne partnere, så forståelsen af barnet bliver helhedsorienteret og sammenhængende.

MAZA® giver os et fælles fokus: At børn og unge udvikler sig bedst i relationer, hvor de bliver set, forstået og reguleret med omsorg, tydelighed og autenticitet.

Når vi deler dette fokus, bliver MAZA® ikke blot en metode, men en levet kultur, hvor teori og praksis mødes i et fælles menneskesyn.

Denne kultur bliver levende i hverdagen, når vi gennem vores handlinger, tilstedeværelse og relationer omsætter MAZA®s grundtanker til praksis og skaber den resonans, som gør udvikling mulig.

Afslutning – MAZA® som helhedsorienteret tilgang

MAZA® repræsenterer en helhedsorienteret forståelse af, hvordan læring og udvikling opstår i relation. Tilgangen forener neuroaffektiv viden, pædagogisk praksis og relationel bevidsthed i et fælles fagligt ståsted, hvor teori og menneskelighed mødes.

MAZA® skaber sammenhæng mellem det personlige, det faglige og det organisatoriske niveau. Den gør det muligt at arbejde med barnet, kollegaen og kulturen ud fra de samme principper: markering, afstemning, asymmetri og regulering.

MAZA® bliver både en måde at tænke og en måde at være i verden på.

Når MAZA® anvendes i undervisning, behandling og samarbejde, bliver det et sprog for udvikling: et sprog, der bygger på forståelse frem for forklaring, og på relation frem for kontrol. Her bliver mødet mellem barn og voksen det sted, hvor forandring kan begynde, og hvor læring får retning gennem kontakt, tillid og tydelighed.

MAZA® danner dermed grundlaget for den faglige kultur i Fonden Tappernøje Dagskole: en kultur, hvor viden og varme går hånd i hånd, og hvor relationen altid er udgangspunktet for al udvikling.

*“Man skal være, for at kunne lære,
og udvikling begynder
i mødet mellem mennesker.”*

Kilder og litteratur

MAZA® hviler på et solidt teoretisk og forskningsbaseret grundlag, der forener viden om hjernens udvikling, følelsesmæssig regulering og relationel pædagogik.

Metoden bygger på en neuroaffektiv forståelsesramme, hvor udvikling ses som et samspil mellem det biologiske, det følelsesmæssige og det sociale og hvor relationen er nøglen til både trivsel og læring.

Den teoretiske forankring

MAZA® trækker på tre centrale faglige traditioner, som tilsammen udgør rammen for forståelsen af barnets udvikling:

- Neuroaffektiv udviklingspsykologi, som belyser, hvordan hjernens følelsesmæssige og regulerende systemer udvikles i samspil med omgivelserne. Her inddrages især arbejdet af Susan Hart, Marianne Bentzen, Allan Schore, Daniel Siegel og Louis Cozolino.
- Tilknytnings- og relationspsykologi, der viser, hvordan trygge, afstemte og asymmetriske relationer danner grundlag for udvikling, robusthed og selvregulering. Centrale bidrag kommer fra John Bowlby, Mary Ainsworth og Donald Winnicott, suppleret af nyere praksisnære perspektiver fra Dorthe Birkmose og Per Schultz Jørgensen.

- Mentaliseringsteori, som bidrager med en forståelse af, hvordan barnet udvikler evnen til at forstå egne og andres følelser, tanker og intentioner i relationelle sammenhænge. Her er Peter Fonagy og kolleger centrale.
- Udviklings- og læringsteorien, hvor Lev Vygotsky, Jerome Bruner, Barbara Rogoff og Lene Tanggaard har bidraget til forståelsen af læring som en social og relationel proces – tæt forbundet med Zonen for Nærmeste Udvikling.

Disse teoretiske perspektiver supplerer hinanden og danner tilsammen den ramme, som MAZA® hviler på - et integreret syn på barnets udvikling, hvor affekt, relation og læring ses som gensidigt afhængige.

Den praktiske forankring

I Fonden Tappernøje Dagskoles praksis er denne viden omsat til et konkret og fælles fagligt sprog, hvor de fire MAZA®-elementer: Markeret spejling, Asymmetrisk relation, Zonen for nærmeste udvikling og Arousalregulering forbinder teori og handling i hverdagens pædagogiske og behandlingsmæssige samspil samt ledelsesmæssige samspil.

Litteraturliste

Danske kilder

Bentzen, M. (2014). *Den neuroaffektive billedbog*. Hans Reitzels Forlag.

Hart, S. (2024). *Introduktion til neuroaffektiv udviklingspsykologi: den livslange udvikling*. Akademisk Forlag.

Hart, S. (2016). *Neuroaffektiv udviklingspsykologi 3: De neuroaffektive kompasser*. Hans Reitzels Forlag.

Juul, J. & Jensen, H. (2002). *Pædagogisk relationskompetence – fra lydlighed til ansvarlighed*. Apostrof.

Schibbye, A.L.L. (2010). *Relationer – et dialektisk perspektiv på eksistentiel og psykodynamisk psykoterapi*. Akademisk Forlag.

Jacobsen, M. N. (2015). *Mentalisering i dagtilbud og skole*. Dafolo.

Hart, S. (2020). *De følsomme relationer: neuroaffektiv udviklingspsykologi for pædagoger*. Hans Reitzels Forlag.

Cozolino, L. (2021). *The Pocket Guide to Neuroscience for Clinicians*. W. W. Norton & Company.

Fonagy, P., Gergely, G., Jurist, E. L. & Target, M. (2002). *Affect Regulation, Mentalization, and the Development of the Self*. Other Press.

Hughes, D.A. & Golding, K.S. (2012). *Creating Loving Attachments: Parenting with PACE to Nurture Confidence and Security in the Troubled Child*. Jessica Kingsley Publishers.

Ogden, P. & Fisher, J. (2015). *Sensorimotor Psychotherapy: Interventions for Trauma and Attachment*. W. W. Norton & Company.

Porges, S.W. (2011). *The Polyvagal Theory: Neurophysiological Foundations of Emotions, Attachment, Communication, and Self-Regulation*. W. W. Norton & Company.

Schore, A.N. (2019). *Affect Regulation and the Origin of the Self / Right Brain Psychotherapy*. W. W. Norton & Company.

Siegel, D.J. (2020). *The Developing Mind: How Relationships and the Brain Interact to Shape Who We Are* (3rd ed.). Guilford Press.

Stern, D.N. (2004). *The Present Moment in Psychotherapy and Everyday Life*. W. W. Norton & Company.

Stern, D.N. (2004). *The Present Moment in Psychotherapy and Everyday Life*. W. W. Norton & Company.

Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

Winnicott, D.W. (1965). *The Maturation Processes and the Facilitating Environment*. Hogarth Press.

Bilag

Teoretiske tematiske koblinger – MAZA®s begreber og faglige rødder

MAZA® hviler på et samspil mellem dansk og international udviklingspsykologisk forskning. Dette bilag viser, hvordan de centrale teoretikere bidrager til forståelsen af MAZA®s fire grundelementer og den neuroaffektive tilgang, som ligger til grund for Fonden Tappernøje Dagskoles praksis.

Danske kilder

Tema i MAZA®	Teoretisk grundlag (kilder)	Nøglebegreber	Kobling til MAZA®
Markeret spejling	<i>Stern, D.N. (2004); Hart, S. (2024); Schibbye, A.L.L. (2010); Hughes, D. & Golding, K. (2012)</i>	Affektiv afstemning, resonans, markeret spejling, empatisk markering og følelsesmæssig afstemning, dialogisk kontakt	Barnet udvikler selvforståelse gennem den voksnes tydelige, regulerede og nuancerede spejling. Den voksne bruger affekt og rytme til at skabe følelsesmæssig resonans og tryghed.

Tema i MAZA®	Teoretisk grundlag (kilder)	Nøglebegreber	Kobling til MAZA®
Asymmetrisk relation	<i>Winnicott, D.W. (1965); Juul, J. & Jensen, H. (2002)</i>	Holding, tryk base, relationsansvar, voksenautoritet, ligeværd vs. ligestilling	Relationens asymmetri betyder, at det altid er den voksne, der bærer ansvaret for regulering og rammer. Barnet kan læne sig ind i relationen og opleve sig holdt og forstået.
Zonen for nærmeste udvikling (ZNU)	<i>Vygotsky, L.S. (1978); Hart, S. & Schwartz, R. (2020); Bentzen, M. (2014)</i>	Stilladsering, udviklingsvindue, balanceret støtte, nærmeste udviklingszone	Læring og udvikling sker i spændingsfeltet mellem tryghed og udfordring. Den voksne støtter barnet i at bevæge sig fra det kendte til det mulige gennem afstemt guidning.

Tema i MAZA®	Teoretisk grundlag (kilder)	Nøglebegreber	Kobling til MAZA®
Arousal regulering	<i>Porges, S.W. (2011); Schore, A.N. (2019); Bentzen, M. (2014); Ogden, P. & Fisher, J. (2015)</i>	Polyvagal teori, co-regulering, selvregulering, kropslig regulering, affektintegration	Den voksne fungerer som barnets midlertidige reguleringssystem og hjælper med at skabe fysiologisk og følelsesmæssig balance. Regulering går forud for læring.
Mentalisering og mentaliserende praksis	<i>Fonagy, P. & Target, M. (2002); Jacobsen, M. N. (2015)</i>	Mentalisering, refleksiv funktion, affektiv perspektivtagning	Den voksne holder barnets sind i sindet og støtter udviklingen af refleksiv forståelse. Barnet lærer at forstå både egne og andres indre tilstande.

Tema i MAZA®	Teoretisk grundlag (kilder)	Nøglebegreber	Kobling til MAZA®
Affektiv udvikling og hjernens systemer	<i>Siegel, D.J. (2020); Cozolino, L. (2021); Hart, S. (2024)</i>	Hjerneintegra- tion, følelses- regulering, social neurovidenskab, udviklings- vinduer	Giver MAZA® et neuro- biologisk grundlag: forståelsen af, at kognition og emotion er uløseligt forbundet gennem relationelle processer.
Organisato- risk MAZA® (resonans i fællesskaber)	<i>Hart, S. & Schwartz, R. (2020); Bentzen, M. (2014)</i>	Neuroaffektiv organisations- forståelse, faglig resonans, kollektiv regulering, affektiv ledelse	MAZA® forstås som en kultur og et fælles fagligt sprog i hele organisationen. Den neuroaffektive tilgang bruges både i pædagogisk praksis og i ledelse, samarbejde og fællesskaber. 46

Oversigt over MAZA®s fire elementer

MAZA®

pædagogisk behandling i hverdagen

M markeret spejling

Følelser italesættes med kvalificerede forestillinger om hvad der er på spil i eleven, samt giver et bud på, hvorfor det måtte være sådan (Jeg kan se, at du er ked af det. Kunne det have noget at gøre med det, der skete i frikvarteret?)

A symmetrisk

Relationen mellem elev og den voksne er ligeværdig, men ikke ligestillet.
Relationen og ansvaret for kvaliteten af relationen er den voksnes ansvar.

Z onen for nærmeste udvikling

Opgaver (personlige, sociale eller faglige) tilpasses, så de er udfordrende uden at være uopnåelige for eleven.

A rousal regulering

Regulering af hjernens vågenhedstilstand og indre spændingstilstande, så eleven på sigt lærer at regulere sin egen arousal (selvregulering).

Fonden Tappernøje Dagskole

Man skal være for at kunne lære